

piątek, 07.06.2024

Dziś uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

W tę wspaniałą uroczystość słowami św. Jana Ewangelisty: „Będą patrzeć na Tego, którego przebili” (J 19, 37), wszyscy jesteśmy zachęcani do kontemplacji miłości Boga objawionej w Chrystusie, a zwłaszcza w Jego Sercu przebitym włócznią żołnierza na Kalwarii. Patrzeć na „Tego, którego przebili”, czyli kontemplacja, ma być dla nas zachętą do pogłębienia osobistego doświadczenia miłości Boga i życia tym doświadczeniem. Mamy doświadczyć tej miłości, aby ją świadczyć innym. W otwartym Sercu Chrystusa zawarta jest cała prawda o Bogu, który pierwszy nas umiłował, oraz prawda o człowieku, który także powinien mieć serce otwarte dla innych. Uroczystość Najświętszego Serca Jezusa Kościół katolicki obchodzi w piątek po oktawie Bożego Ciała. Z inicjatywy papieskiej jest to także dzień modlitw o świętość kapłanów. Ze względu na rangę uroczystości, w ten piątek, nie obowiązuje pokutna praktyka wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych. Idea oddania się Najświętszemu Sercu Jezusa jest też mocno związana z historią Polski. Nasza ojczyzna kilkutrotnie została powierzona Sercu Jezusa przez Episkopat. – Stojąc wobec trudnych wyzwań dla Kościoła i Ojczyzny, z ufnością wołamy: „Otwórz nasze oczy, ulecz chore serca, obmyj to, co brudne, daj łaskę nawrócenia i pokuty! Jezu, uczyń nasze serca na wzór Serca Twego, abyśmy umieli tracić życie w służbie najbardziej potrzebującym, najsłabszym i bezbronny” – tymi m.in. słowami 11 czerwca 2021 r. polscy biskupi zgromadzeni w bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie ponowili po 100 latach Akt poświęcenia Polski Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Historia. Idea oddania się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa jest związana z objawieniami św. Małgorzaty Marii Alacoque (1647-1690), francuskiej wizytki z Paray-le-Monial. Święta ta była mistyczką, której Chrystus ukazał swoje Serce spragnione ludzkiej miłości i zażądał, by Mu się oddała oraz aby ustanowiono święto ku czci Jego Serca w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała. Przyszła święta oraz jej spowiednik Klaudiusz la Colombière jako pierwsi ofiarowali się Bożemu Sercu, a następnie ułożyli formuły zawierzenia i tym samym zapoczątkowali proces osobistego poświęcenia się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Po stu latach treść objawień uznała Stolica Apostolska. Liturgiczne święto Boskiego Serca Pana Jezusa, wraz z Mszą św. i oficjum brewiarzowym, ustanowił w 1765 r. papież Klemens XIII jako przywilej dla ówczesnego Królestwa Polskiego oraz Konfraterni Najświętszego Serca Jezusa w Rzymie. Przyczynili się do tego nasi biskupi, wystosowując memoriał do papieża, gdyż na ziemiach polskich kult ten rozwijał się już wcześniej. W 1856 r. papież Pius IX uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa uczynił obowiązującą w Kościele na całym świecie. Małgorzatę Marię Alacoque beatyfikował Pius IX w 1864 r., a kanonizował Benedykt XV w 1920 r. Jest ona nazywana „świętą od Serca Jezusowego”. 11 czerwca 1899 r., w przededniu Roku Jubileuszowego 1900, papież Leon XIII dokonał poświęcenia całego rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Przykładów publicznego poświęcenia się Sercu Bożemu na gruncie polskim mamy wiele. Jednym z nich jest poświęcenie Sercu Jezusowemu diecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej w okresie zaborów dokonane przez prymasa Mieczysława Ledóchowskiego 20 grudnia 1872 r. Zdecydował się on na ten akt w obliczu kulturkampfu, aby przez to rozbudzić życie religijne wiernych i przygotować ich na trudne czasy. Do idei poświęcenia Najświętszemu Sercu Jezusowemu nawiązano na początku odbudowy niepodległego państwa. 27 lipca 1920 r., w obliczu bolszewickiego zagrożenia, polscy biskupi zebrani na Jasnej Górze pod przewodnictwem prymasa Polski kard. Edmunda Dalbora, poświęcili naród polski i całą Ojczyznę Najświętszemu Sercu Pana Jezusa oraz ponownie obrali Matkę Bożą Królową Polski. „W chwili, gdy nad Ojczyzną i Kościołem naszym gromadzą się chmury ciemne, wołamy jak niegdyś uczniowie Twój zaskoczeni burzą na morzu: Panie, ratuj nas, bo giniemy. I jak niegdyś, wyciągnąwszy prawicę, jednym słowem uspokoiłeś burzę, tak odda, Panie, teraz od nas grożące nam niebezpieczeństwo” – prosili biskupi. Episkopat zobowiązał się wówczas, że będzie szerzył wśród wiernych nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa i zachęcał polskie rodziny, aby Mu się poświęcały. Trzy tygodnie

później, 15 sierpnia 1920 r., miała miejsce zwycięska Bitwa Warszawska, zwana „cudem nad Wisłą”. Gdy papież Benedykt XV usłyszał o zawierzeniu Polski Bożemu Sercu, napisał do Episkopatu: „Nic stosowniejszego nie mogliście podjąć celem naprawienia zła naszych czasów, jak Ojczyznę Waszą poświęcić Najświętszemu Sercu Jezusowemu i Jego kult święty w narodzie rozszerzać coraz więcej i więcej. (...) Cóż bowiem można wynaleźć zbawiennejszego w tym przewrocie wszechrzeczy, jak wzmożenie miłości Pana Jezusa, który stanowi obronę i mocną podstawę każdej Rzeczypospolitej”. Uroczyste poświęcenie całego narodu i ojczyzny Sercu Bożemu miało miejsce rok później, 3 czerwca 1921 r. na Małym Rynku w Krakowie. Było związane z konsekracją świątyni dedykowanej Najświętszemu Sercu Jezusowemu (przy ul. Kopernika w Krakowie). „Jak niegdyś Polska nasza, jedna z pierwszych, przed słodkim Sercem Twoim upadła w pokłonie, tak dziś oddajemy Ci cały nasz naród w zupełne i niepodzielne władanie, oddajemy Ci i poświęcamy jego miasta i wioski, jego prawa i zwyczaje, jego prace i trudy, jego potrzeby i jego nadzieje” – deklarowali biskupi wraz ze zgromadzonym ludem. Krakowska bazylika wybudowana została jako wotum wdzięczności za odzyskanie niepodległości z datków składanych przez Polaków z całego kraju i została pomyślana jako centralne miejsce kultu Serca Bożego w kraju. Do idei poświęcenia Polski Najświętszemu Sercu Pana Jezusa nawiązał prymas August Hlond po kataklizmie II wojny światowej oraz w obliczu nowych, zapowiadających się prześladowań. W 1948 r. polscy biskupi zachęcali wszystkich wiernych do osobistego poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu w rodzinach. Trzy lata później Episkopat Polski ogłosił rok poświęcenia Narodu Polskiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. 28 października 1951 r. w uroczystość Chrystusa Króla prymas Stefan Wyszyński na Jasnej Górze w obecności miliona wiernych odnowił akt zawierzenia Polski Sercu Jezusa. Akt odnowienia dokonany został równocześnie w katedrach i kościołach parafialnych. W specjalnym orędziu Episkopat podkreślał, że „przez to uroczyste poświęcenie Narodu wyrażamy niezłomną wolę, by wszystkie dziedziny życia naszego, zarówno prywatne jak publiczne, były urządzone według zasad Jezusa Chrystusa”. 25 lat później w ostatnią niedzielę roku kościelnego w kościołach ponowiono akt oddania Narodu Sercu Pana Jezusa. 1 lipca 2011 r. kolejne ponowienie Aktu poświęcenia polskiego narodu Sercu Jezusowemu odbyło się w Krakowie w bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa z udziałem ówczesnego przewodniczącego KEP abp. Józefa Michalika, Prymasa Polski seniora Józefa Glempa i metropolity krakowskiego kard. Stanisława Dziwisza. 25 marca 2020 r. obecny przewodniczący Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki w obliczu rozprzestrzeniającej się na świecie pandemii koronawirusa – jako przewodniczący Episkopatu Polski, w duchowej łączności z sanktuarium Matki Bożej w Fatimie – zawierzył Polskę Najświętszemu Sercu Jezusa i Niepokalanemu Sercu Maryi. Wierni mogli go śledzić za pośrednictwem mediów, łącząc się duchowo w modlitwie. ?Ponowny Akt poświęcenia Polski. – Stojąc wobec trudnych wyzwań dla Kościoła i Ojczyzny, z ufnością wołamy: „Otwórz nasze oczy, ulecz chore serca, obmyj to, co brudne, daj łaskę nawrócenia i pokuty! Jezu, uczyni nasze serca na wzór Serca Twego, abyśmy umieli tracić życie w służbie najbardziej potrzebującym, najsłabszym i bezbronnym” – tymi m.in. słowami biskupi zgromadzeni w bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie ponowili po 100 latach Akt poświęcenia Polski Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Abp Gądecki rozpoczął odnowienie Aktu słowami: „Panie nasz Jezu Chryste, dziś, tak jak przed stu laty, zbieramy się w świątyni poświęconej czci Najświętszego Serca Twego w Krakowie. W osobach swoich pasterzy, osób życia konsekrowanego i wiernych – staję przed Tobą naród i Kościół w Polsce, aby uroczystie ponowić akt oddania się Twojemu Najświętszemu Sercu”. Przypomniął, że tak jak nasi przodkowie u początków odzyskanej niepodległości, tak „i my polecamy Ci dzisiaj Kościół i Ojczyznę, dziękując za dar wolności. Oddając się Twojemu Najświętszemu Sercu, prosimy: Przyjdź królestwo Twoje! A w ślad za św. Janem Pawłem II wołamy: „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi!””. W treści Aktu, w obliczu Bożego miłosierdzia, wyznał w imieniu narodu ze skrupałą grzechy indywidualne i społeczne, przepraszając „za brak szacunku dla życia, także tego najsłabszego, ukrytego pod sercem matki”. – Przepraszamy za grzechy wykorzystania seksualnego małoletnich, popełnione zwłaszcza przez niektórych duchownych i związane z tym grzechy zaniedbania ich przełożonych. Przepraszamy za nałogi i uzależnienia, za prywatę, partyjność, agresję i niezdolność do dialogu. Przepraszamy za brak czci dla tego

co święte, w tym próby instrumentalnego traktowania religii – brzmiały kolejne części Aktu. „Świadomi naszych wad i słabości – stojąc wobec nowych i trudnych wyzwań dla Kościoła i Ojczyzny – z ufnością wołamy: Otwórz nasze oczy, ulecz chore serca, obmyj to, co brudne, daj łaskę nawrócenia i pokuty! Uwolnij nas od wzajemnej nienawiści i pogardy, od ducha niezgody i raniących podziałów” – wypowiedział abp Gądecki. W treści Aktu pasterze Kościoła w Polsce zwrócili się także do Chrystusa o „światłe oczy serca, abyśmy przestali dostrzegać w sobie wzajemnie przeciwników a zobaczyli współdomowników – w Twoim Domu, a także w tym domu, który ma na imię Polska”. – Daj nam łaskę szczerzej miłości do Ciebie, do Kościoła, Ojczyzny i do siebie nawzajem. Zaszczep w nas ducha powszechnego braterstwa – mówił przewodniczący Episkopatu. Na zakończenie abp Gądecki powierzył Chrystusowi całe życie osobiste, rodzinne i społeczne polskiego narodu, które pragną oprzeć na trwałych zasadach Ewangelii. – Podobnie jak przed stu laty, w pokorze poświęcamy się Twojemu Najświętszemu Sercu, oddając naszą Ojczyznę w Twoje władanie – wypowiedział abp Gądecki, wołając: „Chwała niech będzie Najświętszemu Sercu Twemu, którym tak bardzo nas umiłowałeś i przez które prowadzi droga do naszego zbawienia. Amen”. Źródło: <https://www.niedziela.pl/artukul/92468/Dzis-uroczystosc-Najswietszego-Serca-Pana> <https://www.niedziela.pl/artukul/137266/nd/>